

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. określił należności H. J. z tytułu nieopłaconych składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. na kwotę 2.403,61 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 2.660 zł,
- Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. na kwotę 213,79 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 239 zł,

tj. na kwotę z tytułu składek w wysokości 2.617,40 zł.

Odsetki zostały naliczone na dzień wydania decyzji. Jednocześnie na podstawie art. 23 ust. 1 w/w ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że odsetki będą naliczane nadal, do dnia zapłaty i włącznie z tym dniem. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 - obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek. Wskazał także, że zawiadomił płatnika składek o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określania wysokości należności z tytułu składek, wzywając do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zastrzegł także, iż brak uregulowania określonego decyzją zobowiązania wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, w terminie miesiąca od otrzymania decyzji spowoduje przymusowe ściągnięcie należności w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Do decyzji organ rentowy załączył szczegółowe zestawienie należności w rozbiciu na poszczególne lata i miesiące.

/decyzja – k. 22 akt ZUS/

Ubezpieczony H. J. reprezentowany przez radcę prawnego w dniu 12 grudnia 2016 r. złożył odwołanie od w/w decyzji i zarzucił decyzji: naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 9, 10 oraz art. 9 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niezastosowanie, gdyż H. J. w okresach od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, a następnie otrzymał prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, w związku z czym był on zwolniony z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne oraz Fundusz Pracy.

Ponadto z ostrożności procesowej podniósł zarzut przedawnienia na zasadzie art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należności z tytułu składek za okres od sierpnia do października 2006 r.

W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji.

/odwołanie – k. 2 – 4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8/

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie. Wniósł o nieobciążanie ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego z uwagi na stan zdrowia. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

/protokół rozprawy z dnia 7 czerwca 2017 r. – 00:02:12 – 00:05:28, 00:08:06 – 00:08:07 – płyta CD – k. 19

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. J. prowadził działalność gospodarczą od 1 marca 2001 r. do 20 grudnia 2008 r.

/bezsporne/

Ubezpieczony od 7 lutego 2005 r. stał niezdolny do pracy z powodu choroby. W okresie od 7 lutego 2005 r. do 7 sierpnia 2005 r. otrzymywał zasiłek chorobowy (7 sierpnia 2005 r. wyczerpał 182 dni okresu zasiłkowego), zaś od dnia 8 sierpnia 2005 r. do 2 sierpnia 2006 r. otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne.

/okoliczność bezsporna, wydruk – k. 4 – 5 akt ZUS/

Ubezpieczony do organu rentowego złożył zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy za okres od 3 sierpnia 2006 r. do 6 października 2006 r. i decyzją z dnia 10 października 2006 r. odmówiono H. J. prawa do zasiłku chorobowego.

/okoliczność bezsporna/

Odwołanie od w/w decyzji złożył wnioskodawca i Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie sygn.. akt XI U 926/2006 oddalił odwołanie H. J. od w/w decyzji.

/okoliczność bezsporna/

H. J. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie złożył dokumentów rozliczeniowych za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. i organ rentowy z urzędu sporządził prawidłowe dokumenty rozliczeniowe za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r.

/deklaracje rozliczeniowe – k. 7 – 12 akt ZUS/

Na koncie płatnika składek powstała zaległość z tytułu nieuiszczonych składek na kwotę 2.617,40 zł plus odsetki i Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 22 lipca 2016 r. powiadomił H. J. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy.

/zawiadomienie – k. 16 akt ZUS/

Ubezpieczony zawiadomienie odebrał w dniu 8 sierpnia 2016 r.

/zwrotne poświadczenie odbioru – k. 17 akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomieniem z dnia 12 października 2016 r. powiadomił H. J. o zakończeniu postępowania dowodowego.

/zawiadomienie – k. 18 akt ZUS/

Zawiadomienie zostało dostarczone przez awizo w dniu 3 listopada 2016 r.

/zawiadomienie – k. 19/

Zaległości wnioskodawcy, wobec nieuregulowania należności z tytułu składek na dzień wydania zaskarżonej decyzji, wynosiły z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. na kwotę 2.403,61 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 2.660 zł,

- Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. na kwotę 213,79 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 239 zł.

/decyzja – k. 22 akt ZUS/

Sąd ustalił w/w stan faktyczny w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd na rozprawie w dniu 28 listopada 2016 r. oddalił wniosek pełnomocnika ubezpieczonego o przesłuchanie wnioskodawcy w charakterze strony na okoliczność przedawnienia roszczenia, gdyż w aktach ZUS znajduje się dokumentacja, którą trudno podważyć poprzez zeznania strony. W ocenie Sądu wniosek ten, z uwagi na nieobecność ubezpieczonego na rozprawie, zmierza jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie i jako bezzasadne zostało oddalone.

Wnioskodawca reprezentowany przez pełnomocnika w swoim odwołaniu nie kwestionował faktu niezapłacenia składek za okres określony przez organ rentowy w decyzji ale wskazał, że w spornym okresie ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu choroby i nie powinien być zobowiązany do uiszczenia składek na ten okres oraz podniósł zarzut przedawnienia spornych należności.

Na wstępie rozważań należy odnieść się do zarzutu przedawnienia.

Stosownie do art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2012 roku (tj. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 zm. Dz.U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1378 z późn. zm.) należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6.

Stosownie do art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) wprowadzającym w art. 11 powyższą zmianę w zakresie art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do przedawnienia należności z tytułu składek, o którym mowa w art. 41b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 2 oraz w art. 24 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 11, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r.

W myśl ust. 2 jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2012 roku należności z tytułu składek ulegały przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-5d.

Oczywistym jest zatem, że sporne należności składkowe ubezpieczonego nie uległy przedawnieniu albowiem wystawione zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy z dnia 22 lipca 2016 r., odebrane przez ubezpieczonego w dniu 8 sierpnia 2016 r. spowodowało zawieszenie biegu przedawnienia należności nieopłaconych.

Jak wynika wprost z powyższego, 5-letni i 10-letni termin przedawnienia ma zastosowanie do należności z tytułu składek, a nie do samych składek. Z kolei przepis art. 24 ust. 2 ustawy określa, co należy rozumieć jako należności z tytułu składek, wskazując między innymi na odsetki. A zatem również odsetki ulegają przedawnieniu w terminach wskazanych powyżej.

Z treści art. 6 ust. 1 pkt 5 i 12 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.) wynika, że obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym – podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art. 13 pkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 ust. 3 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe ubezpieczeni nie wymienieni w ust. 1, między innymi osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą sami obliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu.

Na mocy art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – Dz.U. z 2008 nr 69 poz. 415 ze zm.), składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wyodrębniony rachunek bankowy prowadzony dla składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne, oraz przekazuje zebrane tytułem składek kwoty na Fundusz Pracy, po potrąceniu bieżących składek na ubezpieczenie społeczne, od zasiłków i zasiłków szkoleniowych.

Na mocy art. 46 ust. 1, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Stosownie do w/w treści art. 24 ust. 2 ustawy należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Na mocy § 21 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze (Dz.U. nr 165 poz. 1197 z późn. zm.), wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne, dokonane przez płatnika składek po terminie określonym w ustawie, powinny obejmować również odsetki za zwłokę obliczone w wysokości i według zasad określonych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, Nr 160, poz. 1083 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwanej dalej "ustawą – Ordynacja podatkowa".

Jak wskazano powyżej przepis art. 46 ust. 1 Ustawy nakłada na płatnika składek obowiązek obliczania, rozliczania i opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy, według zasad wynikających z przepisów tej ustawy.

Z treści art. 31 w/w ustawy wynika jasno, że do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio między innymi art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), w myśl którego zaległością podatkową (tu odpowiednio składkową) jest podatek nie zapłacony w terminie płatności.

Oznacza to, że zaległość powstaje na skutek samego niedotrzymania terminu realizacji zobowiązania podatkowego (składkowego), niezależnie od przyczyn tego stanu rzeczy, w tym winy lub braku winy w terminowym spełnieniu świadczenia po stronie płatnika składek, czy jego pozostawania w dobrej wierze.

Ordynacja podatkowa w art. 53 § 1 przewiduje naliczanie odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, a więc w sytuacji braku terminowego spełnienia świadczenia, od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności (§ 4 art. 53 Ordynacji podatkowej).

A zatem dla istnienia obowiązku uiszczenia odsetek nie ma znaczenia przyczyna nieterminowego wykonania zobowiązania podatkowego, gdyż każda sytuacja faktyczna istnienia zaległości podatkowej rodzi następstwa w postaci powinności świadczenia od niej odsetek (tak przyjął też Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 stycznia 1985 r. SA/LU 282/85; POP 1992, Nr 1, poz. 27)

Czyli nieopłacenie w terminie należnych składek skutkuje powstaniem obowiązku naliczenia odsetek niezależnie od przyczyny, dla których powstała zaległość składkowa.

Jednocześnie przepis art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej w sposób nie budzący wątpliwości określa, że odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności, nie przewidując innej możliwości ustalenia daty początkowej naliczania odsetek.

Stosownie do treści art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 372 ze zm.), zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

W myśl art. 18 ust. 1 w/w ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Zaś stosownie do treści ust. 2 w/w art. 18, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 1-5 w/w ustawy, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Z powyższego wprost wynika, że wnioskodawca, jako prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy.

Z uwagi na treść przytoczonych przepisów oraz bezsporną okoliczność, iż w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawca nie dopełnił obowiązku opłacenia należnych składek, powstało zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r., organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję określając wysokość zadłużenia wnioskodawcy wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

Podkreślenia wymaga fakt, że skarżący pomimo, że zaprzeczał, iż ciążył na nim obowiązek opłacenia składek za sporny okres z uwagi na fakt, że był niezdolny do pracy, to nie kwestionował okoliczności prowadzenia działalności gospodarczej.

Należy jednak wskazać, że ubezpieczony z powodu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą w okresie od 7 lutego 2005 r. do 7 sierpnia 2005 r. otrzymywał zasiłek chorobowy (7 sierpnia 2005 r. wyczerpał 182 dni okresu zasiłkowego), zaś od dnia 8 sierpnia 2005 r. do 2 sierpnia 2006 r. otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne.

Zgodnie zaś z w/w przepisami ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ubezpieczony otrzymywał zasiłek chorobowy przez maksymalny okres, za który można otrzymać zasiłek chorobowy tj. przez 182 dni oraz świadczenie rehabilitacyjne także przez maksymalny okres tj. przez 1 rok. Oznacza to, że pomimo złożenia w organie rentowym zaświadczeń lekarskich o niezdolności do pracy za okres od 3 sierpnia 2006 r. do 6 października 2006 r. oraz dalsze okresy to wnioskodawcy był zobowiązany do uiszczenia składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za sporny okres od sierpnia 2006 do stycznia 2007 r. albowiem nie przysługiwał mu zasiłek chorobowy na ten okres.

Nadto należy wskazać, że odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w toku postępowania nie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych, nie przedstawił dowodu uiszczenia składek za sporny okres ani dokumentów wskazujących na błędne wyliczenie wysokości należności przez organ rentowy. Sąd nie znalazł zatem powodów do zakwestionowania wyliczeń organu rentowego

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja jest prawidłowa.

Jeszcze raz należy podkreślić, iż płatnik z chwilą wniesienia odwołania płatnik stał się stroną procesu, a organ rentowy jego przeciwnikiem procesowym. Podporządkowanie się obowiązującym w procesie cywilnym zasadom, w tym zasadzie kontrydiktoryjności, wymaga, aby strony powoływały dowody na poparcie swych twierdzeń, albowiem sądy ustalają fakty na podstawie dowodów. Sąd nie jest zobowiązany do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje, że na stronach spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 2 sentencji wyroku na podstawie art. 102 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Artykuł 102 k.p.c. jest przepisem wyjątkowym, wymagającym wystąpienia okoliczności szczególnych, jak np. dotyczących stanu majątkowego czy też sytuacji życiowej strony. Stanowi on swoistą „furtkę”, pozostawiając sądowi pewną swobodę w przyznawaniu zwrotu kosztów procesu, gdyby stosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.) nie dało się pogodzić z zasadami słuszności.

Zastosowanie art. 102 k.p.c. nie wymaga odrębnego wniosku od strony przegrywającej i powinno być oceniane w całokształcie okoliczności konkretnego przypadku, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej zobowiązanego. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1974r. II CZ 223/73).

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie, zachodzą okoliczności dające podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. Z zaświadczenia wystawionego przez Wojewódzkie Wielospecjalistyczne Centrum Onkologii z dnia 18 kwietnia 2017 r. wynika, że ubezpieczony leczy się z powodu raka płuc. W kwietniu 2017 r. przebywał w szpitalu. W trakcie pobytu w domu wymaga pomocy osób trzecich.

Mając powyższe na uwadze zdaniem Sądu, sytuacja życiowa, stan zdrowia wnioskodawcy przemawia za zastosowaniem w stosunku do ubezpieczonego art. 102 k.p.c. i na jego podstawie Sąd w pkt 2 wyroku nie obciążył H. J. kosztami procesu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

K.K.-W.